

**AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNİN KURULUŞ AŞAMASINDA
BİRLİĞE KATILIMLAR**

*Bayram ŞAHİN
**Ercan ÖZŞAHİN
***Sevgi ÖZŞAHİN
****Nevcihan Şule YILDIZ
***** Mustafa SİLLE

Research Paper

Article Submission Date

07. 06. 2023

Article Acceptance Date

16. 07. 2023

Citation Information

Chicago: Bayram Şahin, Ercan Özşahin, Sevgi Özşahin, Nevcihan Şule Yıldız, Mustafa Sille, “Amerika Birleşik Devletlerinin Kuruluş Aşamasında Birliğe Katılımlar”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Vol. 1, Issue: 2, 2023, pp. 90-113.

Apa Şahin, B., Özşahin, E., Özşahin, S., Yıldız, N. Ş., Sille, M. (2023), “Amerika Birleşik Devletlerinin Kuruluş Aşamasında Birliğe Katılımlar”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Vol. 1, Issue: 2, pp. 90-113.

Özet

Amerika Birleşik Devletleri kuruluş aşamasında doğu kesiminde küçük birkaç eyaletten oluşmaktaydı. Devletin büyüme devresinde bir kısım topraklar yerli Kızılderililerden gaspedilirken, toprakların büyük kısmı ise İngiltere, İspanya ve Fransa gibi sömürü ülkelerinden savaşarak veya satın alınarak elde edilmiştir. Bu yöntemlerle başlayan toprak genişletme çalışmaları çoğunlukla sonradan birlikten kopma gibi bazı arızalara maruz kalsa da devlet çatısı oluşmaya başladıktan sonra özellikle Avrupa kökenli eyaletler birlik ile yaptıkları özel anlaşmalar çerçevesinde yeniden geri dönüş sağlamış ve sonuçta bu eyaletler Birleşik devletlerin oluşumunu sağlamıştır.

Bu makalede Maryland gibi birliğe katılım aşamasında özel şartlar talep eden ülkelerin katılım şartlarının oluşmasıyla ortaya çıkan nizamnamelerin hangi şartlarda oluşmuş olduğu irdelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amerika, Fransa, İspanya, İngiltere, Yerli, Kızılderili, Eyalet.

Abstract

The United States of America consisted of several small states in the eastern part at the time of establishment. While some lands were usurped from the native Indians during the growth period of the state, most of the lands were obtained by fighting or buying from exploitation countries such as England, Spain and France. Although the territorial expansion efforts that started with these methods were mostly subject to some failures such as breaking away from the union, after the state roof began to form, especially the European-origin states returned within the framework of the special agreements they made with the union, and these states eventually led to the formation of the United States.

In this article, it is examined under which conditions the regulations that emerged with the formation of

* Müdür, Nuriye Zekeriya Kına Ortaokulu, bay.sahin464@gmail.com, Orcid: 0009-0001-6078-886X

** Öğretmen, Mehmet Tuncay Aykaç İlkokulu, ozsahinercann@gmail.com, Orcid: 0009-0003-6359-6390

*** Öğretmen, Emine Cuma Uçar İlkokulu, ozsahinsevgii@gmail.com, Orcid: 0009-0007-2532-2523

**** Müdür Yardımcısı, Mehmet Akif İnan Ortaokulu, suleyildiz46@gmail.com, Orcid: 0009-0001-3015-5236

***** Müdür Yardımcısı, Kavalcık Güverada ortaokulu, mustafasille31@gmail.com, Orcid: 0009-0002-8619-6640

the conditions of participation of countries such as Maryland, which demand special conditions during the joining process, were formed.

Keywords: America, France, Spain, England, Native, Native American, State.

Giriş

Amerika Birleşik Devletleri, kuruluş aşamasında doğu kesiminde küçük birkaç eyaletten oluşmaktaydı. Ancak bu eyaletler Avrupa'dan aktardıkları göçmenler ve teknoloji ile kısa sürede büyüdü ve gelişti. Bu gelişmişliğin etkisiyle 1490'lı yıllarda paylaşılan ana karada yer alan İngiliz, İspanyol ve Fransız sömürge topraklarında büyümek ve daha geniş sahalara hakim olmak amacıyla çeşitli yöntemler denendi ve bu yöntemlerin bir çoğunda başarılı oldu. Gerek İngiltere ve gerekse İspanyollar ile girişilen mücadeleler ve pazarlıklar sonucunda bir çok eyalet ya satın alındı veya cebren el konularak birliğe dahil edildi¹¹⁵.

Amerika Birleşik Devletleri'nin oluşturulması aşamasında satın alma ve kabul etme yöntemlerinin yanı sıra başvuru yoluyla kabul yöntemleri karşısında uzun süre dayanamayan İspanyol ve İngiliz sömürge yönetimleri yaptıkları bazı anlaşmalarla bu sürece katkıda dahi bulundular. Amerika Birleşik Devletleri 1700'lü yılların başında 10-12 eyaletten oluşan bir birlik haline gelmişti. Ancak Amerika'nın kurucuları bununla yetinecek gibi değillerdi. Batıya doğru büyümek ve özellikle yerlilerin elinde bulunan savunmasız topraklarda genişlemek için büyük çaba harcadılar. 1774 yılında gerçekleştirilen Amerika Birleşik Devletleri bağımsızlığı bu büyümeyi daha da güçlü hale getirdi. Hazırlanan kurucu anayasa sayesinde birçok devlet veya devletçik İngiliz ve İspanyol sömürsünden kurtulmak için doğrudan bu birliğe katılmak için adeta yarıştılar. Bu devletlerin her biri kendi özel şartlarıyla katıldıkları birliği daha da ileri getirmek için kıtada bulunan sömürgeci devletlerle de bir dizi çatışmaya girmekten çekinmediler. Doğuda henüz paylaşılmamış o kadar çok toprak vardı ki, bu topraklar üzerinde hak iddiası dahi her an yeni bir çatışma için yeterli bir sebep idi. Ancak birliğin kurucu eliti bu çatışmalarla büyümek yerine zengin kaynaklarını kullanarak Avrupalıların ihtiyacı olan değerli madenleri ve altın parayı gönderdikçe onlar da ellerindeki toprakları yavaş yavaş bu birliğe terk etme yolunu tuttular. 1780'li yıllardan itibaren birliğe katılmalar artık kendi doğal süreci içerisinde gerçekleşmeye başlamıştır. Çünkü bu katılımlar eyalet kavramının gelişmesini sağlamakta ve katılanların güvenliğini en üst noktaya ulaştırmaktaydı. Ayrıca bu katılımlar sayesinde fakir eyaletler, zengin eyaletlerin zenginliklerine de böylece ortak olmuş

---

¹¹⁵ Bk. Bill Howell, "The Forgotten Linchpin In The Case For Statehood Equality, An Analysis of The Northwest Ordinance of 1787 with Respect to Federally Controlled Lands" January 2019, 2nd Edition, Utah 2019.

oluyorlardı. Bu çıkarlar birliği sayesinde ÷lke kısa zamanda çok büyük bir toprak kitlesine ulaşmış oldu. Bu kitleyi bir arada tutabilmek için Amerika Birleşik Devletleri birlik anayasası denilen yeni bir anlaşma yaparak, ÷lkenin birlik ve beraberliğini garanti edecek, değişmez şartları olacak yeni bir anlaşma yapmak ve bu anlaşmayı katılımı gerçekleştiren eyaletlerin halklarının onayına sunarak tam bir mutabakat sağlamaya muvaffak oldu.

Bu maksatla yürürlüğe konulan Kıta Kongresi, 1785 tarihli arazi yönetmeliğini dikkate alarak 25 Nisan 1787'de "Batı bölgesi hakkında karar verici olarak tayin edilen komiteden bir rapor hazırlamasını istedi. Komite'nin hazırladığı bu raporda, halkın Amerikan Devrimi'nden kaynaklanan ulusal borcun faizi sebebiyle, bitirilmesine yönelik çabalar yetersiz kalmaktaydı. Bu da kamunun borç yükünü her geçen gün biraz daha artırdığına vurgu yapılmıştır. Kongre, hem bu borcun kapatılması ve hem de birliğe katılımların devam ettirilebilmesi için yeni çıkış yolları aramaktaydı. Kongre bir taraftan borç stokunu azaltmaya çalışırken diğer taraftan da katılımları devam ettirmektedir. New York, Virginia, Massachusetts, Connecticut ve Güney Carolina'dan arazi tahsisleri alınmıştı. Bu arazi devirleri iki amaçla yapılmıştır:

Birincisi: bu topraklar, orijinal devletlerle aynı "egemenlik, özgürlük ve bağımsızlık haklarına" sahip yeni devletlere bölünecekti.

İkincisi, "Bu topraklar, ulusal borçtan kurtulabilmek amacıyla elden çıkarılmak için kurulacak bir ortak yardım fonuna aktarılmak üzere ABD tarafından kabul edildi."

Kongre, 1787 yılında federal bölgesel toprakların satışını hızlandırmanın bir ihtiyaç olduğunu kabul ederek, her isteyenin istediği gibi toprakları gasp etmesine imkan tanıyan izinleri kaldırdı. Kongre, bu izinsiz giriş ve çıkışları kısıtlarken, beraberinde gelen bazı sıkıntılarla da uğraşmak zorunda kalmaktaydı. Komitenin ifadesiyle, "Bölgedeki arazinin elden çıkarılmasındaki önemli bir gecikme, büyük olasılıkla o arazinin tümünün kaybına da sebep olabilmekteydi. ... Bu tecavüzleri yapmaya meyilli toprak hırsızlarının da buna paralel olarak giderek sayılarında bir artma meydana gelmekteydi. Oysaki bu izinsiz girip toprakların gaspını önleyebilmek için Birleşik Devletler'in hizmetinde daha fazla birlik olması gerekmektedir. Ancak fon eksikliği gibi meseleler bu birliklerin sayısını artırmak yerine azaltmaktaydı. Kongre acil olarak bu soruna bir çare bulmak ve hakimiyeti altına giren insanların haklarını muhafaza edebilmek için erken önlemler almalıydı. Aksi haldi birliğe katılan kitlelerin kaybı ile bunların birliğe taşıdıkları topraklarda da ciddi kayıplar yaşanması

mümkündü.¹¹⁶

13 Temmuz 1787'de Kongre, Komite'nin Kuzeybatı Nizamnamesi'ni çıkardı ve bölgesel topraklarda "katılım sağlayan insanlara daha iyi haklar kazandırmak için" bazı önlemlerin alınmasını tavsiye etti. İki gün sonra, Richard Henry Lee, Yönetmeliğin amacının federal kara topraklarının elden çıkarılmasını kolaylaştırmak olduğunu teyit eden bir mektupla birlikte Yönetmeliğin bir kopyasını George Washington'a gönderdi. Bu mektupta:

"Toprakların satışına hazırlık niteliğinde bir önlem olarak Ohio'nun ötesinde geçici bir hükümet kurmak için Kongre'de az önce kabul ettiğimiz bir Kararnameyi size ekte sunmaktan onur duyuyorum. Bilgisiz ve belki de ahlaksız insanlar arasında, oraya gidenlerin çoğu gibi, mülkiyetin güvenliği için güçlü bir hükümetin var olması ve mülkiyet haklarının açıkça tanımlanmasının gerekli olduğuna karar verilmiştir¹¹⁷.

Amerika Birleşik Devletleri'nin iç savaştan kalan borçları uzun bir süre daha onu acil kararlar almaya itmiştir. Bu borçların ve toprakların daha iyi organize edilmesi amacıyla çıkarılan Kuzeybatı Kararnamesi, genellikle Borçlar ve Taahhütler Kararnamesi'nin VI. Maddesi ile Anayasaya dahil edilmiş ve Anayasanın bir parçası haline getirilmişti. Bu madde ile "Bu Anayasa'nın kabul edilmesinden önce akdedilmiş olan tüm borçlar ve girilen taahhütler, Anayasa uyarınca Birleşik Devletler'e karşı, Konfederasyon kapsamında olduğu kadar geçerli olacaktır." Bir dizi kongre eylemiyle, Yönetmelik veya temel ilkeleri, her biri Amerika Birleşik Devletleri tarafından satın alınıp kurulduğundan, her federal bölgeyi kapsayacak şekilde genişletildi.

Tarihsel kayıtlar Kuzeybatı Nizamnamesinin federal toprakların elden çıkarılmasını kolaylaştırıcı bir çare olarak kabul edilmiş olduğuna işaret etmektedir. Hazırlanan yönetmeliğin ikinci bölümünde, topraklar içindeki özel mülkiyet hakları ana hatlarıyla belirlenmiştir. Bu hakları güvence altına almak için topraklarda "geçici" ancak "güçlü" yerel yönetimler kurulmasına karar verilmiştir. Bununla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi Sere - Pitot davasında, Baş Yargıç John Marshall, federal topraklarda yerel yönetimler kurmaya yönelik federal yetkiyi yönetmeliğe değil, Kongre'nin antlaşma gücüne veya yetkisine bağlayarak, anayasadan çok Kongreyi güçlendirmeyi amaçlamıştır¹¹⁸.

---

¹¹⁶ Batı topraklarının düzenlenmesine ilişkin Nizam Komisyonu Raporu, "Kıta Kongresi Dergileri", 25 Nisan 1787, s. 239.

¹¹⁷ Richard Henry Lee'den George Washington'a, 15 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 357.

¹¹⁸ Madde IV, sn. 3, Anayasanın 2. maddesi, aksi takdirde Mülkiyet Maddesi olarak bilinir (ABD 332 (1810). Maryland, yedi yeni Amerikan Eyaleti tarafından ileri sürülen toprak iddialarına itirazını tek bir retorik soruyla

Baş Yargıç Marshall'ın bu adımlarından bir diğeri ise tüm federal bölgelerde yerel hükümetler kurma yetkisini 1787 yılında hazırlanmış olan Kuzeybatı Yönetmeliğine değil de Kongre'nin anlaşma gücüne veya Mülkiyet Maddesine attığı henüz anlaşılammıştır. Bu konuda bilinen tek şey, Baş Yargıç Marshall'ın Kuzeybatı Yönetmeliğine karşı aldığı bu tavır sayesinde ABD, kıtanın-ülkenin toprak kütesinin yaklaşık yüzde otuzu üzerinde mülkiyet ve yargı yetkisine sahip olmuştur.

Tarihsel kayıtlar, Kuzeybatı Yönetmeliğini hazırlayanların bu federal hükümetin bir toprak imparatorluğunun efendisi olmasını amaçlamadıkları yönetmeliğin içeriğinden anlaşılmaktadır. Onların amacı, eyaletlerdeki eski bölgesel topraklar federal mülkiyet altında tutmak ve "kamu arazileri" olarak yönetmekti. Bu sağlanmadığı takdirde eyaletlerin anayasal hakları reddedilir, devletler egemenlik eşitliği iddiasında bulunabilirdi. Aynı zamanda federal hükümet de eyaletler içinde, yerel belediye yönetimi biçimine dönüşerek devletin açık rızası olmadığı halde anayasal yetkisi olmayan bir siyasi güç haline gelebilirdi¹¹⁹. Bu aslında katılımlar için büyük bir handikapı. Kongre bu handikapı aşabilmek için büyük bir özveriyle çalışmaktaydı. Bu çalışmaların başında 13 Temmuz 1787 tarihli Kuzeybatı Nizamnamesi gelmekteydi. Bu nizamname, Birleşik Devletler Kongresi'nin federal kara topraklarıyla ilgilenme konusundaki güven sorumluluğunu ele almak amacıyla Konfederasyon Maddeleri uyarınca kabul ettiği önlemlerden sadece bir tanesiydi. Bu yönüyle bakıldığında Yönetmelik, toprakları ele geçirerek kendi tekeline almak isteyen tröstlere açık bir cevap niteliğindedir. Kongre çıkardığı bu yönetmelik ile ülke çapında toprakları elinde tutmak isteyen federal tröstün dayanaklarını ortadan kaldırmayı amaçlamıştır. Oysaki bu yönetmeliği savunan ve korumak isteyen ABD Yüksek Mahkemesi bu federal toprak tröstüne ilişkin farklı ve birbirini dışlayan yorumların merkezinde yer almaktaydı. Yönetmelik, bu yönüyle federal güvenin doğru yorumlanmasının dayandığı temel taşlardan biri haline gelmiştir.

Buna karşılık federal tröstün federal kara topraklarına ilişkin farklı yorumları da vardı. Bu yorumlar Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın 4. Maddesinin 3. bölümünün 2. fıkrasında yer alan Mülkiyet Maddesini eleştiren "karşıt" yorumlardan kaynaklanmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nda yer alan Mülkiyet Maddesi şu hususları

---

açıklamıştır: "Bizim kanaatimize göre, toprakları hırsıyla kavrayan Devletlerin, sahip olmadıkları topraklara sahip olmaları mümkün müdür? münhasır hakkın en küçük gölgesi, bu toprakları elde ettiklerinde elde ettikleri zenginlik ve gücü, onları elde etme çabalarında sergilediklerinden daha ölçülü bir şekilde kullanacaklar mı?" Kıta Kongresi Dergileri, 1774 - 1789, cilt. 14, 21 Mayıs 1779, s. 620.

¹¹⁹ "Kuzeybatı Kararnamesi, genellikle Borçlar ve Alacaklar Maddesi olarak anılan bu araç, VI. Maddesi ile Anayasaya dahil edildi ve Anayasanın bir parçası haline getirildi"(Bill Howell).

içermektedir:

"Kongre, Amerika Birleşik Devletleri'ne ait bölgeler veya diğer mülkiyetler ile ilgili tüm gerekli kuralları ve düzenlemeleri düzenleme yetkisine sahipti¹²⁰. Mülkiyet maddesinin yargısal yorumunda "çelişki" mahkeme tarafından kabul edilmiş ve şu şekilde tanımlanmıştır: "Kongre'ye Amerika Birleşik Devletleri'nin topraklarını ve diğer mülklerini elden çıkarma yetkisi veren maddenin anlamı konusunda bazı karar çelişkileri vardı. Bu çelişkiler arasında bu maddeye dayanarak mülkiyete atıfta bulunuluyormuş gibi ele alan bazı davalar vardı. Bu davalarda alınan kararlarda bölgeleri yönetme yetkisi genel olarak söz konusu tröstlere verilmekteydi¹²¹.

Mahkeme tarihinin hangi noktasından bakılırsa bakılsın Mülkiyet Maddesinin adli yorumuna "çelişki" getirildiğini keşfetmek ve "şartların anlamı konusunda" iki zıt yorumdan hangisinin anayasal hukuka uygun olduğunu belirlemek, bu ulusun tarihine bazı kronolojik referanslar sağlayacaktır. Bundan sonraki aşamalarda hem Mülkiyet Maddesi metnine hem de amacına aykırı olan kararların olumsuz sonuçları hakkında kısa bilgi verilecektir.

4 Temmuz 1776 Bağımsızlık Bildirisi ve Eski İngiliz Toprakları Üzerindeki Talepler

On üç Amerikan kolonisi, İngiliz hükümdarının yönetiminden bağımsızlıklarını; "Birleşik Sömürgeler, özgür ve bağımsız devletlerdir ve haklı olarak da öyle olmalıydılar..." ifadesini içeren deklarasyonla ilan etmişlerdi. Bu deklarasyonun ardından her devlet, para basabilen, anlaşmalar akdeden, savaş ilan edebilen ve bağımsız ulus devletlerin yapabileceği diğer tüm şeyleri yapabilen egemen bir ulus haline geldi¹²². Bu makalenin amacı açısından kritik olan, bu yeni ve bağımsız egemen devletler, ilan ettikleri sınırlar dâhilinde tüm bölge

---

¹²⁰ "Sanat. IV, sn. 3, cl. 2, Mülkiyet Maddesi. "Kamu arazileri, en kalıcı şekilde, genel arazi kanunları uyarınca satışa veya başka bir şekilde tasarrufa tabi olan araziler olarak tanımlanmıştır." E. Baynard, Kamu Arazisi Hukuku ve Usulü, 1.1, 2, 1986.

¹²¹ Downes - Bidwell, 182 ABD 244 (1901). Bölgesel ve kamu arazisinin elden çıkarılmasını sağlayan Kongre eylemi, "bir şekilde, bir mülkün sahibi tarafından onun tasarrufu için öngörülen kurallardan hoşlanır." Butte City Water Co. - Baker, 196 U.S. 119 (1905). Mülkiyetin elden çıkarılması, "bir şiddet eylemi [sic] değil, sadece bir mülkiyet devridir." Fletcher - Peck, 10 ABD 87 (1810).

¹²² "Haziran 1776'da Virginia Konvansiyonu, Virginia'nın özgür, egemen ve bağımsız bir devlet olduğunu resmen ilan etti; ve 4 Temmuz 1776'da, Amerika Birleşik Devletleri, toplanan Kongre'de, On Üç Birleşik Koloniyi özgür ve bağımsız devlet ilan etti; ve bu itibarla, savaş açmak, barış yapmak, vb. için tam yetkiye sahip olduklarını. egemen ve bağımsız devlet, yani her birinin, yeryüzündeki herhangi bir başka gücün denetimi olmaksızın, kendi otoritesi ve kendi yasalarıyla kendini yönetme hakkına sahip olması." Ware - Hylton, 3 ABD 199 (1796).

üzerinde tam ve eksiltilmemiş egemenlik ve yargı yetkisini kullanma yetkisine sahipti¹²³.

Bağımsızlık Bildirgesi'nden önce, İngiliz hükümdarı, Appalachian dağlarının batısından Mississippi Nehri'ne ve kuzeyde Kanada sınırından güneyde İspanyol Florida'sının kuzey sınırına kadar uzanan Taç toprakları adı verilen geniş topraklar üzerindeki hâkimiyetini bir kez daha ilan etmişti. Amerikan devriminin başlangıcında, eyaletlerden yedisi, söz konusu topraklar üzerinde egemenlik iddiasında bulundu. İleri sürülen bu iddialar çoğu zaman örtüşmüş olsa da birçoğu çelişkiliydi. Buna rağmen iddialar konusunda eyaletler arasında şiddetli çekişmeler vardı¹²⁴. Bu durum, Kıta Kongresi'nin devrimi başarılı bir şekilde kovuşturmaya çalıştığı devrede görmezlikten gelinmiş olsa da, artık genç Amerikan sistemini bir arada tutmak için mücadele zamanının geldiğini göstermekteydi.

Eski İngiliz Kraliyet Toprakları Ve Eyalet Geçişleri
(Turuncu Renkli Sınırlar)

İngiltere'ye Karşı Kurulan Konfederasyon ve Anlaşma Maddeleri

Kıta Kongresi 15 Kasım 1777'de İngiltere'den devir alınmasına karar veren topraklar

¹²³ “Öyleyse bir devletin sahip olduğu yargı yetkisinin kapsamı nedir? Tereddüt etmeden, bir devletin yargı yetkisinin toprakları ile eş kapsamlı olduğu yanıtını veriyoruz; yasama yetkisi ile eş kapsamlıdır.” ABD - Bevans, 16 ABD 336 (1818).

¹²⁴ Howell, a.g.e., s. 3.

için bir toplantı yaptı ve bu toplantıda söz konusu toprakların devrini meşrulaştıran Konfederasyon Maddelerini onaylandı. 9 Temmuz 1778 ile 5 Mayıs 1779 arasında, Amerikan eyaletinden on ikisi bu maddeleri imzaladı. Maryland, el konulmamış eski kraliyet topraklarına ilişkin yedi eyalet tarafından ortaya atılan iddialardan kaynaklanan endişe nedeniyle imzasını geri çekti. Küçük bir sahil eyaleti olarak Maryland'ın bu paylaşılmamış topraklar üzerinde hiçbir hakkı yoktu¹²⁵. Maryland, bu iddialarda bulunan eyaletlerin geniş toprak sahipliğinin bir sonucu olarak orantısız zenginlik ve nüfusa sahip olacağını savundu. Bu orantısız zenginlik ve nüfusun bir sonucu olarak Maryland, daha büyük devletlerin kuracağı herhangi bir konfederasyonun işlerine eninde sonunda hakim olacağını ve kendisi gibi küçük devletlerin bu meselelerdeki etkilerinin orantılı olarak azalacağını düşündü¹²⁶. Bu problemin çözülmesi halinde Maryland ve Birlikteki diğer eyaletler arasındaki anlaşma ileri bir tarihte gerçekleştirilecektir¹²⁷.

Madde 2: "Her eyalet egemenliğini, özgürlüğünü ve bağımsızlığını muhafaza eder ve bu Konfederasyon tarafından Amerika Birleşik Devletleri'ne açıkça devredilmemiş olan her türlü yetki, yargı ve haklar Kongre'nin tasarrufuna bırakılmıştır."

Madde 9: "... hiç bir devlet, Amerika Birleşik Devletleri'nin yararına topraklarından yoksun bırakılamaz."

Maryland'ın direnişi sayesinde alınan bu kararlar sayesinde bu gün dahi Amerika Birleşik Devletleri çatısı altında bulunan devletler/eyaletler kendi özgür sınırları içerisinde bağımsızlıklarını muhafaza etmekte ve anayasal yetkiler çerçevesinde ABD'ye bağlılıklarını sürdürmektedirler.

10 Ekim 1780 Kongre Kararı “Kron Toprak” Tartışmasının Çözümü

Kongre, 10 Ekim 1780 tarihinde almış olduğu bir kararla el konulmamış eski Kraliyet toprakları üzerindeki hak iddialarına ilişkin ihtilafli sorunları çözmek için yeni bir adım atmıştır. Buna göre eyaletler tarafından Kongre'ye devredilen sahipsiz topraklar federal bölgeler haline getirileceklerdi¹²⁸. 1780 tarihinde alınan bu beş karar şu şekilde özetlenmiştir:

---

¹²⁵ Howell, a.g.e., s. 4.

¹²⁶ Maryland, yedi yeni Amerikan Eyaleti tarafından ileri sürülen toprak iddialarına itirazını tek bir retorik soruyla açıklamıştır: “Bizim kanaatimize göre, toprakları hırsla kavrayan Devletlerin, sahip olmadıkları topraklara sahip olmaları mümkün müdür? Münhasır hakkın en küçük gölgesi, bu toprakları elde ettiklerinde elde ettikleri zenginlik ve gücü, onları elde etme çabalarında sergilediklerinden daha ölçülü bir şekilde kullanacaklar mı?” Kıta Kongresi Dergileri, 1774 - 1789, cilt. 14, 21 Mayıs 1779, s. 620.

¹²⁷ Bu noktada, Konfederasyon Maddeleri kapsamında, devlet toprak egemenliği için mutlak korumanın açıkça Madde II ve IX'a yazıldığını belirtmek gerekir.

¹²⁸ Bu makalenin amacı açısından, 1780 tarihli bu Kararın federal bölgesel ve kamu arazi tröstünün kaynağı ve bütünlüğü olduğunu belirtmek önemlidir. Takip eden her şey onun yerine getirilmesi için araçlardır.

1. Devredilen topraklar "... yerleşilecek ve ayrı cumhuriyetçi devletler oluşturulacaktır..."

2. Bu şekilde oluşturulan devletler "... federal birliğin üyesi olacaklardır..."

3. Kara toprakları dışında kurulan yeni devletler, eşit zemin ve zamanda "diğer devletlerle aynı egemenlik, özgürlük ve bağımsızlık haklarına sahip olacaklardır."

4. Devredilen topraklar "federal birliğe üye olacak tüm Amerika Birleşik Devletleri'nin ortak yararı için verilecek ve elden çıkarılacaktır..."

5. Devredilen topraklar "bundan böyle Amerika Birleşik Devletleri tarafından toplanan Kongre'de kararlaştırılacak olan bu tür zamanlarda ve bu tür düzenlemeler uyarınca verilecek ve karara bağlanacaktır..."

Yukarıda belirtildiği gibi Kongre, Birliğe yeni bir devleti kabul ettikten sonra, 1780 Kararındaki 1. maddeden 3. maddeye kadar olan vaatler, onunla ilgili olarak yerine getirilmiş olacaktır. Bununla birlikte, federal bölge dışında kurulan yeni eyaletlerde, eski federal karasal arazinin belirli bir miktarı her zaman elden çıkarılmayı beklemektedir. Buna göre, 4. ve 5. vaatlerin hemen değil, devlet olmanın gelişini takip eden makul ancak belirsiz bir süre içinde yerine getirilmesi beklenmektedir. Eski federal bölgesel arazinin yeni eyaletlerin sınırları içine dahil edilmesi, Kongre'nin kendi kendine tayin ettiği bu araziye elden çıkarma görevini ortadan kaldırmaz. Yeni eyaletlerdeki eski federal bölgesel araziler, artık "kamu arazileri" olarak adlandırılabilir olsalar da, elden çıkarmaya tabi olmaya devam edeceklerdir¹²⁹.

Kongre'nin 1780 kararı ile tesis ettiği bu güven ortamında, federal mülkiyet altında toprak veya kamu arazilerinin süresiz olarak muhafaza edilmesine izin verilmemiştir. Aynı zamanda ulusal amaçlar için bölgesel veya kamu arazilerinin ikincil olarak belirlenmesine veya çekincelerine de izin verilmediği gibi bölgesel veya kamu arazilerinin federal belediye yönetimi için herhangi bir ödenekte ayrılmamıştır. Bu karar alınırken devredilen arazilerin elden çıkarılması egemen yasalarla değil, daha küçük ve ortak mülkiyet "yönetmelikler" ile sağlanmıştır. Yukarıdaki 1780 Kararı tartışması sonrasında aşağıdaki sonuçlar çıkarılmıştır:

1. Kongre, federal topraklar dışında yeni eyaletlerin kurulacağına ve bu eyaletlerin "diğer eyaletlerle aynı egemenlik, özgürlük ve bağımsızlık haklarına sahip olacağına" söz vermiştir. Bu usul daha sonra "eşit zemin" olarak adlandırılmıştır.

2. Kongre, tüm karasal toprakları elden çıkarma görevini üstlendi ve bunu egemen yasalarla değil, idari düzenlemelerle yaptı.

¹²⁹ Howell, a.g.e., s. 6.

1780 kararnamesi ile eyaletlerin katılım şartlarını yukarıdaki maddeler kapsamında belirlerken, özellikle katılan eyaletlerin özlük haklarını koruma konusunda elden geldiğince adil bir sistem oluşturulmaya çalışılmıştır.

Birlik Tamamlandı - Maryland Konfederasyon Sözleşmelerini İmzaladı

Devletin tahsis edilmemiş Kraliyet topraklarına ilişkin ihtilaflı sorununun kendi çıkarlarına uygun bir şekilde çözüleceğinden emin olan Maryland, Konfederasyon maddelerini 2 Şubat 1781'de imzaladı ve böylece ilk Amerikan anayasası yürürlüğe girmiş oldu¹³⁰.

Maryland, Konfederasyon maddelerini eyaletler arasında genel bir siyasi güç eşitliği oluşturulması amacıyla imzalamaktan imtina etti. Maryland'ın bu ısrarı Kongre'yi federal topraklarla ilgili olarak daha "özgür ve bağımsız" devletlerin ortaya çıkmasına neden olan ve aynı zamanda birleşik devletler yapısını reddeden bir politika ve hareket tarzı belirlemeye zorladı. Bu açıkça bir imparatorluk özlemi olarak değerlendirilmiştir.

Devletlerin Amerika Birleşik Devletlerine Yaptıkları Toprak Hibeleri

10 Ekim 1780 tarihli Kongre Kararına cevap veren eyaletlerden yedisi 1780'den 1802'ye kadar uzanan bir süre boyunca, tahsis edilmemiş toprak taleplerinin bir kısmını Kongre'ye devretti. Bu arazi devirleri, tarihte "ciddi sözleşmeler" olarak anılan araçlarla yapıldı. Bu belgeler, 1780 kararında Kongre'nin verdiği vaatlerin bir yinelemesini içerir. Kongre tarafından kabul edildikten sonra, devretme belgeleri, federal bölgesel topraklarla ilgili geri alınamaz iki taraflı anlaşmalar haline geldi¹³¹:

"Toprakların ABD'ye devredilmesine ilişkin şartlar, Kongre'ye bu devredilen toprakları herhangi bir amaçla elden çıkarma yetkisini vermediği, aksine tüm toprakların tam ve adil bir şekilde satışı yoluyla kamunun borçlarını ödeme yetkisi verdiği

¹³⁰ Howell, a.g.e., s.7.

¹³¹ 10 Ekim 1780 tarihli Kongre kararının asıl metni ilgili kısımda şöyledir: "Çözümlendi. Kongre'nin geçen Eylül ayının 6. günündeki tavsiyesi uyarınca herhangi bir belirli eyalet tarafından Amerika Birleşik Devletleri'ne devredilebilecek veya terk edilebilecek tahsis edilmemiş topraklar, tüm Birleşik Devletlerin ortak yararı için verilecek ve elden çıkarılacaktır. federal birliğin üyesi olmak ve federal birliğin üyesi olacak ve diğer devletlerle aynı egemenlik, özgürlük ve bağımsızlık haklarına sahip olacak ayrı cumhuriyetçi devletler halinde yerleşip kurulmak: yüz elli mil kareden az veya yüz elli mil kareden fazla olmayan veya koşulların izin verdiği ölçüde buna yakın uygun bir toprak parçasını içerecektir: ve herhangi bir Devlet tarafından böyle bir ayrılma yapıldığında ve Kongre tarafından onaylanıp kabul edildiğinde, Amerika Birleşik Devletleri sırasıyla söz konusu Devletlerin geri kalan topraklarını garanti edecektir. ..." "Söz konusu toprakların, bundan sonra Birleşik Devletler tarafından Kongre'de veya bunlardan herhangi dokuzu veya daha fazlası tarafından kararlaştırılacak olan bu tür zamanlarda ve bu tür düzenlemeler uyarınca verilmesi ve karara bağlanması ..." Dergiler Kıta Kongresi, 1774-1789 Salı, 10 Ekim 1780.

anlaşılmaktadır.”¹³²

Eyaletler arasındaki ciddi sözleşmelerin şartlarının gücü ve etkisinden bahsetmek için Richard Henry Lee ve Amerika Birleşik Devletleri suçlanamaz¹³³. Ancak tarihte bu terimlerin açık ve değişmez doğası hakkında konuşan tek yetkili de Lee değildi. Başkan Jackson da, bu sözleşmelerin Kongre'yi "ulusların inancını güvence altına almak için icat edilebilecek en güçlü bir politika" olarak nitelendirdi: "Kongre tarafından bu toprakların gelirlerinin hangi amaçlarla kullanılması gerektiğini belirten bu kararlar, kaynağını anayasadan alan ve anayasanın dayandığı temel ilkeleri oluşturan bu “ciddi anlaşmalar”, Amerika Birleşik Devletleri'nin toprak devri konusunda esaslı bir politika belirlemesini de sağlamış oldu.” Başkan Jackson,

5 Aralık 1835 tarihli Land Bill'in vetosu.

1780 Kararının ve ondan ilham alan ciddi arazi devri anlaşmalarının amacı, mahkeme tarafından Pollard v. Hagan, 44 U.S. 212 (1845) davasında açık bir şekilde kabul edilmiştir. Buna göre: “Bu devir sözleşmelerinin tüm taraflarının amacı, borcun ödenmesi için toprağı paraya dönüştürmek ve bu şekilde devredilen topraklar üzerinde yeni devletler kurmaktı ve bu amaçlara ulaşılır ulaşılmaz, Birleşik Devletlerin bu topraklar üzerindeki mülk olarak gücü sona erecekti.”¹³⁴

Pollard'ın ABD'nin federal topraklar üzerindeki gücünden "mülk olarak" bir güç şeklinde bahsettiğine dikkat etmek gerekmektedir. Pollard, federal toprak ve kamu arazisi ile ilgili olarak, egemen bir belediye yönetimi rolünün aksine, ABD'ye "mülk" üzerinde ortak bir mülk sahibi olarak geçici bir rol verildiğini kabul etmiştir. Bu yorum, Anayasa'nın onaylanmasından önceki tarihsel kayıtlarla ve ayrıca IV. Madde Mülkiyet Şartları'nın düz metniyle tutarlı hale gelmiştir.

Virginia Eyaleti'nin Kuzeybatı Bölgesini Talep Etmesi

20 Aralık 1783'te Virginia Eyaleti ile Kongre arasında bir arazi devretme anlaşması yayınlanmıştır. Kongre, 1 Mart 1784'te Virginia'nın ayrılmasını kabul etmek için harekete geçmişti. Ancak Virginia Birliğin dağılmasını değil, taleplerinin karşılığında korumasına

---

¹³² Richard Henry Lee'den George Washington'a, 27 Şubat 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, Cilt. 22, s. 224.

¹³³ Howell, a.g.e., s.8), Richard Henry Lee'nin Biyografisi (1732 – 1794): Üye 1. ve 2. Kıta Kongreleri; İngiltere'den bağımsızlık için 7 Haziran 1776 tarihli Kongre önergesini yazdı; Bağımsızlık Bildirgesi ve Konfederasyon Sözleşmelerini imzaladı; Konfederasyon Kongresi Başkanı 30 Kasım 1784 - 6 Kasım 1785; Anayasaya göre ABD Senatosu üyesi.

¹³⁴ Pollard - Hagan, 44 ABD 212 (1845)

önem vermekteydi ve bu uğurda da Kuzeybatı Bölgesini talep etmekteydi¹³⁵. Ancak Kongre'nin bu eyaleti cezalandırmak ve Birlik dışına çıkarmak amacıyla harekete geçmesi, Virginia'nın geri adım atmasına ve bu talebinden vaz geçmesine sebep olmuştur.

Virginia tarafından devredilen Kuzeybatı Bölgesi

Kuzeybatı Nizamnamesi (13 Temmuz 1787)

Yaygın olarak Kuzeybatı Nizamnamesi olarak adlandırılan şeyin resmi adı, Amerika Birleşik Devletleri Ohio Nehri'nin Kuzey-Batı Bölgesi Hükümeti İçin Bir Nizamnamedir¹³⁶. Bu kararnamenin daha geniş bölgesel sistem bağlamındaki rolünü tam olarak anlamak için kısa bir süreliğine konu dışına çıkmak gerekiyor. 2 Nisan 1784'te ve 1 Mart 1784'te Virginia'nın Kuzeybatı Bölgesi'ni bırakmasına cevap veren Kongre, ilk olarak Thomas Jefferson döneminde 1784 tarihli Kara Yönetmeliğini adlı yeni bir karar aldı. Bu ileri görüşlü kararname, kısmen, federal topraklar dışında kurulan yeni eyaletlerin sonsuza kadar Amerika Birleşik Devletleri'nin bir parçası olarak kalmasını sağladı¹³⁷. Bu yeni eyaletler, federal borçların paylaşılmasını da üstlenmiş olacaktı. Bu yeni eyaletlerin sakinleri tarafından kurulan hükümetler biçim olarak cumhuriyetçi olacaktı. Aynı zamanda bu devletler, kurucu devletlerle “eşit” kabul edilecekti¹³⁸. Bu yeni devletler, Kongre çalışmaları sırasında Birleşik Devletler tarafından toprağın birincil olarak elden çıkarılmasına hiçbir şekilde müdahale

¹³⁵ Howell, a.g.e., s. 10

¹³⁶ Kuzeybatı Nizamnamesi bu makalenin sonunda bütünüyle yer almaktadır.

¹³⁷ Howell, a.g.e., s. 11.

¹³⁸ “Eşit zemin gerekliliği, bu farklılıkları ortadan kaldırmak için değil, siyasi duruş ve egemenlik açısından eşitlik yaratmak için tasarlandı.” ... “Eşit şartlar” maddesi uzun süredir siyasi haklara ve egemenliğe atıfta bulunuyor. Bkz. Stearns - Minnesota, 179 U.S. 223, 245.” Amerika Birleşik Devletleri - Teksas, 339 U.S. 707 (1950).

etmeyeceklerdi. Kongre'nin bu tür topraklardaki unvanı gerçek alıcılara güvence altına almak için gerekli bulabileceği kararnameler ve düzenlemelerle". Bu yasa, bölgesel hükümetlere olan ihtiyacı öngörmedi ve onların kurulmasını sağlamadı. Bu kanun uyarınca birliğe yeni eyaletler de kabul edilmedi.

20 Mayıs 1785'te Kongre, Batı Bölgesi'ndeki toprakların elden çıkarılma şeklini belirlemek için bir kararname çıkardı. Bu yönetmelik, Kamu Arazi Etüt Sisteminin temelini oluşturmuştur. Bu kararname, araziyi bölmek, satmak ve yerleştirmek için bir mekanizma sağlayarak 1784 Nizamnamesini yürürlüğe koymanın bir yolu olarak tasarlanmıştı. Bu kanunla federal bölgesel topraklar kasabalar sistematik olarak 6 mil kare ilçeler ise 1 mil karelik veya 640 dönümlük otuz altı bölüme ayrılacaktı. Bu bölümler daha sonra yerleşimciler ve arazi spekülâtörleri tarafından yeniden satış için alt bölümlere ayrılabilirdi.

Kongre, 1785 ile 1787 yılları arasında Allegheny dağlarının batısındaki federal bölgelerde izinsiz toprakları ele geçirmelerinden endişe duymaya başlamıştı¹³⁹. Ayrıca özel kişiler de Kongre'ye büyük toprak parçaları satın almak izni için dilekçeler veriyordu¹⁴⁰. Kongre ise Devrim Savaşı borçlarının ve faizlerinin ödenmesi amacıyla arazi satışlarına devam etme konusunda endişeliydi. Ancak ele alınması gereken esas konu bölgelerde özel mülkiyet hakları için güvenliği sağlamaktı. Halbuki bu tür topraklar eyalet sınırlarının ve yasalarının kapsamı dışındaydı¹⁴¹.

Kongre, Kuzeybatı Bölgesinde bir hükümet kurmak ve orada "mülkiyet hakları" için güvenliği sağlamak üzere 13 Temmuz 1787'de Kuzeybatı Nizamnamesini kabul etti. Bu nedenlerle söz konusu yönetmelik, o bölgeyi kapsayan "Arsaların satışına yönelik bir hazırlık önlemi" olarak kabul edilmiştir¹⁴². Yönetmeliğin 2. bölümünde, devir ve vasiyet hakları da

---

¹³⁹ (Görünüşe göre ya Kongre hızla satmalı ya da kamu borcunu söndürmek için bu para cezası [satılık arazi] fonunu şüpheli kılacak şekilde mülkiyeti alınacak. Alleghan ötesi ülkede kuzeyden güneye tüm mevzilerde konuşlanacak yedi yüzden fazla adam için oy almak imkansızdı; Batı topraklarına yasa dışı izinsiz girişleri bastırmak için bile korkarım ki sayıları çok yetersiz. Richard Henry Lee'den George Washington'a, 18 Nisan 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 22, s. 345-346.

¹⁴⁰ [W]e pub ile 5 veya 6 milyon Acres satın almak için yapılan bir teklifi değerlendiriyoruz. Menkul kıymetler. Umarım bu teklife katılırız, ama gerçekten [sic] bir şeyi yaptırmanın zorluğu o kadar büyük ki, en basit önermelerin başarılı olması kolay değil." Richard Henry Lee'den Francis Lightfoot Lee'ye, 14 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 354, n2.

¹⁴¹ "Amerikan konfederasyonunun [M]korları, yalnızca Anayasa'da öngörülen eyaletlerdir." Downes v. Bidwell, 182 U.S. 244 (1901), Hepburn v. Ellzey, 1805'e atıfta bulunarak. "Bölgelerin Birleşik Devletler'in bir parçası olarak kabul edildiği hiçbir yerden anlaşılabilir." Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894). ayrıca ref. son not 2.

¹⁴² "Arsaların satışına hazırlık niteliğinde bir önlem olarak Ohio ötesinde geçici bir hükümet kurmak için Kongre'de kabul ettiğimiz bir Kararnameyi size eklemekten onur duyuyorum. Bilgisiz ve belki de ahlaksız insanlar arasında, oraya gidenlerin çoğu gibi, mülkiyetin güvenliği için güçlü bir hükümetin var olması ve mülkiyet haklarının açıkça tanımlanması gerekli görünüyordu. Richard Henry Lee'den George Washington'a, 15 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 357.

dahil olmak üzere bölge sakinlerinin mülkiyet hakları ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Yönetmeliğin 2. bölümünde özel mülkiyet haklarının güvenliğini sağladıktan sonra, bölgesel bir hükümetin kurulması için izlenecek yolun ne olacağı üzerinde durulmuştur. Yönetmeliğin 3. ve 4. bölümlerinde bölge için cumhurbaşkanlığı tarafından aday gösterilen ve kongre tarafından onaylanan dışişleri bakanının görevlerine yer verilmiştir. 5'ten 8'e kadar olan bölümlerde ise valinin görevleri özetlenmiştir. 9'dan 13'e kadar olan bölümlerde de eyalet yasama meclisinin öncüsü olan "bölge meclisinin" yönetilmesi prosedürü detaylandırılmıştır. Yönetmelik tarafından denetlenen bu bölgesel hükümet, bölgenin Birliğe yeni bir eyalet veya eyaletler olarak kabul edilmesine kadar "geçici" bir statüde kalacağına hükmetmişti.¹⁴³

Kuzeybatı Nizamnamesi ayrıca, "kurucu devletler ile söz konusu topraklardaki halk ve eyaletler arasında bir sözleşme maddesi olarak kabul edilecek ve ortak rıza olmadıkça sonsuza kadar değiştirilemez altı (6) Madde ortaya koymaktaydı."¹⁴⁴ Bu altı madde ile yönetmelik, belirli bölgelerdeki insanlar ile Amerika Birleşik Devletleri arasında gelecekteki tüm devletlere izin veren kanun anlaşmaları için genel bir form oluşturmuştur.¹⁴⁵

Özetle, Kuzeybatı Nizamnamesi, özel mülkiyet haklarını güvence altına alarak federal bölgesel arazileri elden çıkarmaya hazır, geçici, federal olarak denetlenen, yerel bölgesel hükümetlerin yapısını yönlendirmek ve federal bölgesel araziler için devlet olma yolunda genel bir yol belirlemeye amade idi.

Anayasal Sözleşme (25 Mayıs - 17 Eylül 1787)

Anayasa Konvansiyonu 25 Mayıs 1787'de Philadelphia'da toplandı. 18 Ağustos'ta James Madison tarafından Kongre'nin, devredilen ve sonradan devredilebilecek topraklar ile "el konulmamış topraklar" gibi ek konular da dahil olmak üzere bir dizi konuyu ele alması önerildi. Yapılan bu öneride "Genel Yasama Meclisinin yetkilerine eklenmesi uygun olan aşağıdaki yetkilerin ayrıntılı olarak Komiteye havale edilmesi istenmiştir. Bu yetkilerin başında: "Birleşik Devletler'in sahiplenilmemiş topraklarını elden çıkarmak"¹⁴⁶ gelmekteydi.

Anayasa metninde yer alan "el konulmamış" federal toprakların "elden çıkarılması" konusundaki tartışma 30 Ağustos'ta doruk noktasına ulaştı. Bu tarihte, Kuzey Karolina'dan Bay Williamson, "Mevcut davada anayasaya aykırı hiçbir şey yapmadığını ve tüm meseleyi

---

¹⁴³ Kuzeybatı Nizamnamesi, federal olarak denetlenen bölgesel hükümetlerin, bölgenin 1, 7 ve 12. bölümler de dahil olmak üzere üç kez yeni bir devlet olarak Birliğe kabul edilmesine kadar "geçici" olduğunu beyan eder.

¹⁴⁴ Howell, a.g.e., 13.

¹⁴⁵ "Kuzeybatı Yönetmeliği, Amerikan bölgesel sisteminin temel çerçevesini oluşturdu." Hall, Kermit L., ed. şef (1992). Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesine Oxford Companion. New York: Oxford University Press, s. 600.

¹⁴⁶ James Madison, Federal Meclisteki Tartışmalar Üzerine Notlar Sözleşme, 18 Ağustos 1787.

olduğu gibi bıraktığını" belirtti¹⁴⁷. Bunun hemen ardından, Pennsylvania'dan Bay Wilson, "O, yeni Devletlerin durumundan şimdiye kadar olduğu gibi ayrılmaya hiçbir itirazı olmamalıdır." Kongre tarafından "şimdiye kadar" tesis edilmiş olan "Statüko", yalnızca Kongre'nin 1780 Kararında verdiği sözler olabilirdi; bu sözler, "toprak talep eden devletler tarafından çıkarılan ve Kongre tarafından kabul edilen ciddi sözleşmelere dahil edildi"¹⁴⁸.

Bir dizi başarısız önerge den sonra, Vali Morris tarafından aşağıdaki gibi başarılı bir önerge verildi: "Yasama Organı, ABD'ye ait bölge veya diğer mülkleri elden çıkarma ve bunlarla ilgili tüm gerekli kural ve düzenlemeleri yapma yetkisine sahip olacaktır."¹⁴⁹

Anayasal Mülkiyet Maddesinin metni haline gelen vali Morris'in bu önergesi, Maryland'in karşı çıkmasına rağmen Konvansiyon tarafından kabul edildi. Söz konusu eyalet sorumluları Morris'in önergesi lehinde oy kullandıklarından, "şimdiye kadar" kurulmuş olan "Statükoyu" korumak için önergenin onlar tarafından hazırlandığı sonucuna varılabilir. Ayrıca, Konvansiyona katılan dokuz kişi de 10 Ekim 1780'de Kongre üyesiydi.¹⁵⁰ Dolayısıyla bu adamlar, o tarihteki kararın kabulüne taraf oldular. Çünkü ABD Yüksek Mahkemesi'nin de dediği gibi bu adamlardan hiçbiri Morris'in önergesine karşı oy kullanmadı.¹⁵¹ Morris'in önergesi, konvansiyon delegeleri tarafından 1780 tarihli ve ondan ilham alan ciddi arazi devir sözleşmelerine ait kararın koşullarıyla tamamen tutarlı olarak algılanmıştır. Hemen yukarıdaki tartışmadan, Mülkiyet Maddesi metninin, Kongre'ye yeni kabul edilen devletlerde de kullanılması için ihtiyaç duyulacak ortak mülkiyet yetkilerini devretmek gibi tek bir amaç için hazırlanmış olduğu sonucuna varılabilir. Morris'in önergesinin metnine bir hükümet yetkilisini dahil etmeye gerek yoktu. Özel mülkiyet hakları eyaletlerde eyalet yasama organları ve eyalet yasası tarafından korunur. Yeni eyaletler, Kongre'nin 1780 kararı ve ciddi arazi devri sözleşmeleri tarafından tesis edilen güven koşulları altında yapması gereken tek şey, bölgesel toprakları elden çıkarmaktı. Bu noktada, Mülkiyet Maddesinin iki özelliğine dikkat çekmek gerekmektedir:

Birincisi: Mülkiyet Maddesinin metni, egemen hükümet gücünün sözlerini içermediği

---

¹⁴⁷ Madison, 30 Ağustos 1787 tarihli 1787 Federal Konvansiyonundaki Münazara Notları.

¹⁴⁸ Howell, a.g.e., s. 14.

¹⁴⁹ Pensilvanya Valisi Morris. 30 Ağustos 1787. Madison, Federal Konvansiyondaki Tartışmalar Üzerine Notlar.

¹⁵⁰ 1780 Kıta Kongresi ve ayrıca 1787 Anayasa Konvansiyonu üyeleri: Connecticut: Oliver Ellsworth, Roger Sherman Gürcistan: William Az Maryland: Aziz Thomas Jenifer'li Daniel Massachusetts: Elbridge Gerry New Jersey: William C.Houston Pensilvanya: George Clymer, Jared Ingersoll Virjinya: James Madison.

¹⁵¹ United States - Classic, 313 U.S. 299 (1941). "Amerikan konfederasyonunun (M)korları, yalnızca Anayasa'da öngörülen eyaletlerdir." Downes v. Bidwell, 182 U.S. 244 (1901), Hepburn v. Ellzey, 1805'e atıfta bulunarak. "Bölgelerin Birleşik Devletler'in bir parçası olarak kabul edildiği hiçbir yerden anlaşılabilir." Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).

gibi en ufak bir ima da içermez. Düzenleme yapmak, ortak maliklerin yetkisi dâhilinde olan bir işlemdir. Kişinin hakkı olan şeyler üzerinde düzenlemeler kabul etmesi için seçilmiş bir hükümet görevlisi olması gerekmez. Benzer şekilde, elden çıkarma eylemi bir egemenlik eylemi değil, yalnızca mülkiyetin devridir.¹⁵²

İkincisi: Kurucu eyaletler, daha önce de tartışıldığı gibi, Konfederasyon maddeleri uyarınca tam ve eksilmemiş toprak egemenliğini kıskançlıkla korudular ve ulusal Anayasa kapsamındaki bu yetkilerinin hiçbirinden vazgeçmediler.¹⁵³ Eşit Temel Doktrini uyarınca, federal topraklar dışında kurulan yeni devletler, orijinal eyaletlerle aynı bölgesel egemenlik ölçüsüne sahip olma hakkına sahiptir.¹⁵⁴ Mülkiyet Maddesi, yeni eyaletlerde kamu arazisi olarak ele geçirilen eski federal karasal araziler üzerinde bir federal belediye hükümet otoritesine yetki verirse, anayasal Üstünlük Maddesi devreye gireceğinden, eyalet belediye otoritesini bu araziler üzerinde tamamen hakim hale getirecektir. Bu nedenle, sınırları içinde kamu arazileri olan devletlerin, kurucu devletlerle egemenlik eşitliğine ilişkin anayasal iddiaları reddedilecektir. Bu da, eyaletlerdeki kamu arazileri üzerinde federal bir belediye yönetim yetkisinin kullanılmasını anayasal olarak sakıncalı hale getirecektir¹⁵⁵.

Anayasa Konvansiyonu başkanı George Washington, 17 Eylül 1787'de, Amerika Birleşik Devletleri Anayasa taslağını Kongre'ye iletti. Kongre daha sonra taslağı bastı ve değerlendirmeleri ve onaylamaları için birkaç eyalete gönderdi. Eyalet onay sözleşmeleri sırasında James Madison, Alexander Hamilton ve John Jay seksen beş maddeden oluşan Federalist Bildirileri yazdılar. Bu seksen beş madde, Ekim 1787 ile Ağustos 1788 arasında yazıldı ve New York City gazetelerinde yayınlandı. Yazarların amacı, şehrin vatandaşlarını anayasa taslağının onaylanmaya değer olduğuna ikna etmektir. Vatandaşlar, aslında Anayasa taslağını onaylarken, bu yapılandırıcıların beyanlarına ve güvencelerine güvendiler. İnsanlara verilen güvenceler arasında James Madison'ın güvencesi de vardı. James Madison, insanlara şu güvenceyi verdi:

---

¹⁵² "Satış kendisi bir yasama eylemi değildi. Bu bir ciddiyet eylemi [sic] değil, yalnızca bir unvan aktarımıydı. Fletcher - Peck, 10 ABD 87 (1810).

¹⁵³ "Her (eski koloni), kendi topraklarının sınırlarına göre, kendisini egemen ve bağımsız ilan etti." "[T] kabul edilen sınırlar içindeki toprak ve egemenlik, bu saatte olduğu gibi bağımsızlık ilanı sırasında da onlarındı." Harcourt - Gaillard, 25 ABD 523 (1827).

¹⁵⁴ "Eşit zemin gerekliliği ... siyasi konum ve egemenlik açısından eşitlik yaratmak için tasarlandı." Amerika Birleşik Devletleri - Teksas, 339 U.S. 707 (1950).

¹⁵⁵ "[Mülkiyet Maddesi kapsamında elden çıkarma ve gerekli tüm kural ve düzenlemeleri yapma] yetkisinin kendisi, ABD'ye devredilen topraklar üzerinde kongrenin yetkisine zaten belirtilen anayasal itirazdan kaçmak için açıkça uygundu. konfederasyon." Öykü J., Amerika Birleşik Devletleri Anayasası Üzerine Yorumlar (1833). cilt III, Böl. XXXI, sn. 1317.

"Gerçek şu ki, Konvansiyon tarafından önerilen Anayasa'nın büyük ilkeleri, tamamen yeni olmaktan çok, Konfederasyon maddelerinde bulunan ilkelerin genişletilmesi olarak kabul edilebilir."¹⁵⁶

Madison'un halka verdiği güvencenin doğruluğu, Konfederasyon Maddelerinin dokuzuncu maddesindeki "...hiçbir Devlet, Birleşik Devletler yararına topraklarından yoksun bırakılamaz" ilkesinin "genişletilmesinde" kendini ortaya koymuştur¹⁵⁷. Bu fıkra ile Kongre, federal amaçlar için bir eyalet içinde parsel satın alma yetkisine sahiptir, ancak bunu yapabilmek için "... o Eyaletin Yasama Meclisinin iznini" alması gerekmektedir. Bu şartla, devletin toprak egemenliğinin önceliği korunurken, genişletilmiş ilke, meşru federal amaçlara hizmet eden parseller için ulusal ihtiyaçların karşılanabileceği bir mekanizma sağlamaktadır. Halk, Anayasa taslağını onaylarken veya kabul ederken, kurucunun beyanlarının doğru olduğuna güvenmiştir¹⁵⁸. Bu nedenle, bugün onların sözlerine ve niyetlerine uymayan bir yorum getirmek, halkı kandırmaktan başka bir anlam taşımayacaktır.¹⁵⁹ Yukarıdaki Anayasa Konvansiyonu tartışmasından, aşağıdaki gözlemler ve sonuçlar çıkmıştır:

1. Federal bölgesel topraklarla ilgili olarak, Anayasa Konvansiyonu, yeni Anayasanın, Amerika Birleşik Devletleri ile birkaç toprak bırakan devlet arasında "şimdiye kadar" üzerinde anlaşmaya varılmış olan ciddi sözleşme hükümlerine ilişkin "statükoyu" değiştirmemesini amaçlıyordu.

2. Konfederasyon Ana Sözleşmesi'nde yer alan ilkeler, özellikle de "dokunulmaz" devlet toprak egemenliği ilkesi Anayasa'da da korunmuştur¹⁶⁰.

3. Mülkiyet Maddesi, Kongre'ye yalnızca bu amaç için "gerekli" olan "kurallar ve yönetmelikler" oluşturma ve elden çıkarma konusundaki mülkiyet yetkilerini devreder.

¹⁵⁶ Madison. Federalist Makale No. 40, 18 Ocak 1788.

¹⁵⁷ Bu dokunulmaz devlet bölgesi ilkesi, Anayasa tarafından Madde I, sn. 8, madde 17, Enclave Maddesi

¹⁵⁸ "Halka, en güvendikleri devlet adamları tarafından 'Federal Hükümetin yargı yetkisinin, cumhuriyetin tüm üyelerini ilgilendiren belirli sıralanmış nesnelere sınırlı olduğu' ve 'yerel veya belediye makamlarının ayrı ayrı üstünlük birimleri oluşturduğu konusunda güvence verildi. kendi alanlarında genel otoriteye ne kadar tabi ise, genel otorite de kendi alanında onlara tabidir.'" Scott v. Sandford, 60 U.S. 393 (1856) atıf Madison, Federalist Paper No. 39. Çerçevenciler Sözleşmesi'nin ve tam ve bozulmamış devlet özyönetimini korumak için onaylayan sözleşmelerin müzakere tarihinden çıkan en açık gerçeklerden biri. Ve bu kararlılığa bağlı kalmak, eşit derecede federal hükümet ve eyaletlerin görevidir." Carter - Carter Coal Co., 298 ABD 238 (1936).

¹⁵⁹ "[T]insanlar, Kurucuların beyanlarına güvenme hakkına sahiptir ve bunları reddetmek, insanlar üzerinde bir sahtekarlık teşkil eder." Berger, R. (1987). Federalizm - Kurucular Tasarımı, Norman ve Londra, Oklahoma Üniversitesi Yayınları. P. 59, n57. "Herhangi bir mahkeme, Anayasa'nın açık ve net dilini ihlal ettiğinde, bir hile yapılmış olur ve kimse buna uymak zorunda değildir." (Bkz. 16 Ma. Jur. 2d 177, 178) State - Sutton, 63 Dakika 147, 65 NW 262, 30 L.R.A. 630. 459.

¹⁶⁰ Önerilen Anayasa, "... birkaç Devlete diğer tüm nesnelere üzerinde kalıcı ve dokunulmaz bir egemenlik" bırakmaktadır. Madison, Federalist Paper No. 39. Eksilmemiş eyalet toprak egemenliği ve yargı yetkisi bu "kalıntı ve dokunulmaz egemenlik" içinde olmalıdır. Bölgesel egemenlik, bir Amerikan devletinin gerçek tanımıdır. Ref. son not 2.

4. Mülkiyet Maddesi kapsamında federal bir belediye yetkisi anayasal olarak sakıncalı olacaktır, çünkü böyle bir yetki, Üstünlük Maddesi kapsamında eyalet toprak egemenliğini sürekli kılacaktır. Bundan etkilenen bir devlet, anayasal olarak hak sahibi olduğu kurucu devletler arasındaki (Eşit Temel Doktrini) egemenlik eşitliğini inkar edecektir. Başka bir deyişle Eşit Temel Doktrini, Mülkiyet Maddesi kapsamında federal bir belediyenin hükmetme yetkisine karşı özel bir engeldir. Bir eyalette açık devlet onayı olmadığı sürece, federal belediye yönetimine izin verilemez.¹⁶¹

Kuzeybatı Yönetmeliğini “Anayasal” Bir Gereklilik Olarak Kabul Etmek

Kuzeybatı Nizamnamesinin kabul edildiği sırada Kongre, Konfederasyon Maddeleri üzerinde çalışıyordu. Maddelerin sınırlamaları altında, Kongre'nin federal topraklarda yerel yönetimler kurma yetkisini üstlenmesi ve federal topraklarını elden çıkarma gibi açık bir yetkisi yoktu. Bu nedenle Madison, "Kongre tarafından izlenen önlemlere sansür atmak" niyetinde olmadığını söyledi. Çünkü ulusal anayasanın olmadığı zamanın koşullarında yeni tedbirler almanın "mantıklı" olduğunu belirtti. Konfederasyon Maddeleri uyarınca "Kamu yararı gözetilmesi şartıyla anayasal sınırların aşılabileceğine ..." vurgu yaptı¹⁶².

Madison, altı aydan biraz daha uzun bir süre önce Kuzeybatı Yönetmeliğinin kabul edilmesi vesilesiyle bir beyanatta bulundu. Bu beyanda belirli kongre yetkilerinin sıralandığı Anayasa taslağını destekleyen bir tez ortaya attı ve şu soruyu yöneltti: "Fakat [Kongre'nin bu olağanüstü eylemi], hedefleriyle orantılı düzenli yetkilere sahip olmayan bir hükümetin neden olduğu tehlikenin endişe verici bir kanıtı değil mi?"¹⁶³

Madison'un sorusu, haklı olarak, Anayasa taslağının, Kuzeybatı Nizamnamesi'ni oluşturan kongre yasasının "aşırılığı" için çareyi kendi hükümleri içinde aramaktaydı. Çözüm ise öncelikle Madde 6'nın Borçlar ve Taahhütler Şartı'nda ve ayrıca Madde 4'ün Mülkiyet Şartı'nda bulunabilir.

Borçlar ve Taahhütler Maddesine göre, "Bu anayasanın kabulünden önce akdedilen tüm borçlar ve taahhütler, Birleşik Devletlere karşı anayasa gereği Konfederasyonun izin verdiği ölçüde geçerli olacaktır." Dolayısıyla, bu maddeyle, Kuzeybatı Nizamnamesi, eyaletler arasında önceden var olan bir “angajman” olarak anayasal hale getirildi ve artık

---

¹⁶¹ "Federalin egemen yargı yetkisini uygulayacağı bölgenin kapsamını belirlemek devlete aittir." Orijinal El Yazması Kaynaklarından George Washington'un Yazıları, 1745-1799. John C. Fitzpatrick, Editör.--cilt. 32, Amerika Birleşik Devletleri, 9 Kasım 1792.

¹⁶² Madison, 15 Ocak 1788 tarihli Federalist Makale No 38. yetki.

¹⁶³ Madison, Federalist Makale No. 38.

“aşırı” olmaktan çıktı.¹⁶⁴

Kongre artık anayasal yetkiyle mülkiyet haklarını güvence altına alabilir ve federal bölgeler içinde “geçici” yerel yönetimler kurabilirdi.¹⁶⁵ Kongre’nin Konfederasyon Sözleşmesi kapsamında elden çıkarma yetkisinin olmaması, Mülkiyet Maddesi ile giderilmiştir. Bu maddeye göre Kongre, anayasal olarak 10 Ekim 1780’de alınan karar ve eyaletler tarafından çıkarılan ciddi topraklar devir anlaşmaları uyarınca güven görevini yerine getirmeye, toprak ve kamu arazilerini bu tür "kurallar ve yönetmelikler" uyarınca elden çıkarmaya yetkili kılınmıştır.¹⁶⁶

Kuzeybatı Yönetmeliğinin Her Federal Bölge İçin Genişletilmesi

Kuzeybatı Nizamnamesi gereğince Kuzeybatı Bölgesi, sakinlerine sağlanan ilke ve faydalar kapsamında bir dizi Kongre yasası yoluyla daha sonra Birleşik Devletler tarafından satın alınan her federal bölge için olduğu gibi Tennessee Eyaletinin dahil olduğu Güneybatı Bölgesi’ni de kapsayacak şekilde genişletildi¹⁶⁷. Aynı şekilde Mississippi ve Alabama eyaletlerinin oluşturduğu Mississippi Bölgesi¹⁶⁸ gibi, Louisiana Eyaleti de Orleans Bölgesini kapsayacak şekilde genişletilmiştir¹⁶⁹. Bu tüzük sayesinde Amerika Birleşik Devletleri Fransa (Louisiana Satın Alma), İspanya (Florida Anlaşması), Meksika (Meksika’nın Devir ve Satın Alma) ve Britanya (Oregon Antlaşması) ile yapılan anlaşmalarla genişletilmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri’nin yabancı güçlerden satın aldığı topraklarda kurulan devletlerin, kurucu eyaletlerden biri tarafından Amerika Birleşik Devletleri’ne devredilen topraklarda kurulan diğer devletlerden farklı olduğunu savunan bir tez ileri sürülmüştür. Birincisinin “bağımsız” bir egemenlik iddiasına sahip olmadığı, ikincisinin ise böyle bir iddiaya sahip olduğu söylenir. İkincisinin böyle bir iddiaya sahip olduğu söyleniyor, çünkü kuruldukları bölgelerin toprakları bir zamanlar egemenliğini emperyalizme karşı devrimle kazanan kurucu bir devletle ilişkilendirilmişti. Her devletin bağımsız bölgesel egemenlik

---

¹⁶⁴ “Anayasanın altıncı maddesi, 'bu anayasanın kabul edilmesinden önce akdedilen tüm borçlar ve girilen tüm taahhütler, bu Anayasa uyarınca Birleşik Devletlere karşı konfederasyondaki kadar geçerli olacaktır' diyor. angajmanların en ciddisi, Anayasa'nın bir parçası haline geldi.” Pollard - Kibbe, Jan. Term, (1840).

¹⁶⁵ “Anayasaya göre, şu anda iyice yerleşmiş olduğu gibi, toprakları haklı olarak elde etmiş olan ve bu topraklara kanun koyabilecek tek hükümet olan Birleşik Devletler, tüm bölgesel bir durumda kaldıkları sürece, tüm topraklar üzerinde ulusal ve belediye, federal ve eyalet hakimiyeti ve egemenliği.” Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).

¹⁶⁶ “Anayasaya göre, şu anda iyice yerleşmiş olduğu gibi, toprakları haklı olarak elde etmiş olan ve bu topraklara kanun koyabilecek tek hükümet olan Birleşik Devletler, tüm bölgesel bir durumda kaldıkları sürece, tüm topraklar üzerinde ulusal ve belediye, federal ve eyalet hakimiyeti ve egemenliği.” Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).

¹⁶⁷ 1 Stat’ta. 123, bölüm. 14 Ekim’de (26 Mayıs 1790).

¹⁶⁸ 1 Stat ile. 549, bölüm. 28 (7 Nisan 1798).

¹⁶⁹ 2 Stat ile. 322, bölüm. 23 (2 Mart 1805).

iddiası aynıdır ve herkesin hakkıdır. Aksini iddia etmek devletlerarasında “hakaret edici bir ayırım” yapmak olarak nitelendirilebilir¹⁷⁰.

Belirli bir federal bölge için, devlet statüsünün elde edilmesi üzerine, yeni devletin egemenliği ve yargı yetkisi tüm bölgesi boyunca uzanır¹⁷¹. Bir eyalet anayasası ve cumhuriyetçi bir hükümet biçimi altında işleyen yeni eyalet yasama organı, özel mülkiyet haklarının koruyucusu haline gelir. Kamu arazisi tröstü altında, Kongre'nin yeni eyalette anayasal olarak yapması gereken tek şey, şimdi "kamu arazileri" olarak anılan ve eyalet içinde kalan eski toprakları elden çıkarma görevini yerine getirmektir¹⁷². Başka bir deyişle, yeni Alabama Eyaleti'nin kamu arazileri ile ilgili olarak, Birleşik Devletlerin egemen ve en yüksek hükümet otoritesine karşıt olarak yalnızca bir özel mülk otoritesi kalmıştır. Bu otoriteyi elinde tutan Federal arazi tröstüdür ve bunun da tek amacı, artık eski toprak arazilerini elden çıkarmaktır. Amerika Birleşik Devletlerinin toprak tröstü karşısında durabilmesini sağlayan tek varlık Kuzybatı Nizamnamesi'dir. Bu nizamnamenin tarihinden ve metninden dört sonuç çıkarılabilir:

Birincisi: Kongreye federal bölgeler içinde “geçici” yerel yönetimler kurma yetkisi veren mülkiyet maddesi değil, kuzybatı yönetmeliğidir.

İkincisi: kongre bölgeleri yönetmez. Bölgeler, kongre denetimi altında faaliyet gösteren geçici yerel hükümetler tarafından yönetilir: "Columbia Bölgesi'nde ve yukarıda belirtilen amaçlar için satın alınan ve kullanılan diğer yerlerde, her türden hükümetin ulusal ve belediye yetkileri, birlik hükümetinde birleştirilmiştir. Bunlar, Birleşik Devletlerde hükümetin tüm yetkilerinin tek bir hükümette birleştiği yegâne durumlardır. Daha önce sözü edilen geçici bölgesel hükümetler ve orada bir yerel yönetim mevcuttur."¹⁷³

Üçüncüsü: Kuzybatı Nizamnamesi, özel mülkiyet hakları için yasal güvenlik

---

¹⁷⁰ Cliff ve Bertha Gardner - ABD, 9. Bölge Mahkemesi, #95-17042, Ekim Dönemi, 1997 davasında, mahkeme, orijinal bir devlet tarafından Amerika Birleşik Devletleri'ne devredilen topraklardan kurulan yeni bir devletin egemenliğini, egemenlikten ayırdı. Amerika Birleşik Devletleri tarafından yabancı bir güçten satın alınan topraklarda kurulan diğer yeni devletlerin. Gardner, Nevada'nın Pollard davasının yeri olan Alabama ile aynı ölçüde bölgesel egemenliğe sahip olduğunu iddia etmek için Pollard v. Hagan'a (1845) dayanmaya çalıştı. Alabama, tam bir bölgesel egemenliğe sahipken, Nevada'daki arazinin %88'i federal belediye yetkisi altında kalmaktadır. Mahkeme, Gardner'ın Pollard'a güvendiğini reddetti. Mahkeme, Alabama Eyaletinin Georgia'nın eski batı topraklarından kurulduğu yanıtını verdi. Mahkeme, Gürcistan'ın Devrim'de bağımsızlığını kazanan "orijinal on üç eyaletten" biri olduğunu gözlemledi. Sonuç olarak, topraklarının daha önce orijinal bir Devlete bağlı olması nedeniyle, Mahkeme, Alabama Eyaletinin “bağımsız bir egemenlik iddiasına” sahip olduğu gerekçesine varmıştır. Öte yandan Nevada, "[böyle] bağımsız bir egemenlik iddiası yoktur" çünkü "Federal hükümet daha sonra Nevada eyaletinin oyulduğu arazinin asıl sahibiydi."

¹⁷¹ Pollard - Hagan 45 U.S. 212 (1845). Ayrıca, referans Shively - Bowlby, s. 13.

¹⁷² Howell, a.g.e., s. 22.

¹⁷³ Pollard - Hagan, 44 ABD 212 (1845).

sağlayarak federal bölgesel arazileri tasfiyeye hazırlamak amacıyla hazırlanmıştı. Kuzeybatı Nizamnamesi'nin ilkeleri, Kongre tarafından Amerika Birleşik Devletleri'nin eline geçtiği kaynak veya araçlardan bağımsız olarak her federal bölge için genişletilmiştir. Buna göre: “Birleşik Devletler tarafından ister eyaletlerden birinin feragatiyle, ister yabancı bir ülkeyle yapılan bir anlaşma sonucunda veya keşif ve yerleşme yoluyla bir toprağın edinilmesi üzerine, sahip olduğu unvan ve egemenlik hakları saklı kalmak şartıyla, tüm halkın yararına ve nihayetinde bölgede kurulacak birkaç eyaletin güvenli bir şekilde Amerika Birleşik Devletleri'ne dahil olmasına gerekli onay verilmiştir¹⁷⁴.

Dördüncüsü: Yönetmelik kapsamında kurulan bölgesel hükümetler, bölgelerin Birliğe yeni eyaletler olarak kabul edilmesine kadar “geçicidir”. Bu yeni devletlerin içinden dışlananlar ise yerel yönetim değildir. “Geçici” olarak hariç tutulanlar ise yeni eyaletlerde belediye yönetimine dâhil olmak için bağımsız bir federal otoriteye bağlı olanlardır.

Tarihi Gerçeklerin Özeti

Federal toprak ve kamu arazileri ile ilgili olarak federal güvenin kaynağını ve amacını belirlemek özellikle zor değildir. Federal bölgesel sistem, 10 Ekim 1780 tarihli Kongre Kararına dayanmaktadır. Dokuzuncu eyalet olan New Hampshire'ın imzasıyla 21 Haziran 1788'de anayasal onay yoluyla yasalaştırılmıştır¹⁷⁵. Bu yalnızca yedi yıllık bir dönemdir. yıl ve altı ay. Bu güvenin kökeni, özü ve amacı hakkında bilinmesi gereken her şey bu zaman çerçevesi içindedir¹⁷⁶. Özetle, kamu arazisi olarak eyaletlerin sınırları içinde yer alan tüm eski federal karasuları da dahil olmak üzere, tüm federal kara topraklarına ilişkin federal güvenin sadece iki unsurdan oluştuğu söylenebilir:

1. Bölgeleri uygun büyüklükteki bölgelere bölün ve bu bölgeleri belirli koşullar altında, siyasi haklar ve egemenlik açısından orijinal devletlerle “diğer devletlerle aynı egemenlik, özgürlük ve bağımsızlık haklarına”, yani eşitliğe sahip yeni devletler olarak Devletler Birliği'ne kabul edin.¹⁷⁷

---

¹⁷⁴ Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).

¹⁷⁵ Bölgesel ve kamu arazileri ile ilgili olarak federal tröst Anayasası uyarınca kodlama iki madde altında gerçekleştirilir. İlk olarak, Mülkiyet Maddesi bu toprakların elden çıkarılmasını gerektirir ve Baş Yargıç John Marshall'ın sözleriyle, "Bu yetkileri verenlerin niyeti, insan sağduyusunun sağlayabildiği kadarıyla, onların yararlı infazını sağlamak olmalıdır." McCulloch - Maryland, 17 ABD 316 (1819). İkinci olarak, Kabul Maddesi Birliğe yalnızca "eyaletlerin" yeni üye olarak kabul edilebileceğini belirtmektedir. Bu maddeye göre, her yeni eyalet, orijinal eyaletlerle aynı yargı yetkisine sahip olmalıdır. Bu gereklilik, federal belediye yetkisi altında kalan herhangi bir arazinin kabul edilmesini engeller. Bu anlamda Kabul Maddesi, Eşit Temel Doktrini'nin köküdür. Mahkemenin sözleriyle, “Güç, 'yeni Devletlerin bu Birliğe katılması. Coyle - Smith, 221 ABD 559 (1911).

¹⁷⁶ Howell, a.g.e., s. 24

¹⁷⁷ Bk. dipnot 22.

2. Bölgesel ve kamu arazisini “gerekli tüm kural ve düzenlemelere” göre tahliye edin.

Bölgesel ve kamu arazilerine ilişkin federal tröst karmaşık ve geniş kapsamlı değildir. Kökünde, bu ciddi güven olağanüstü derecede basittir. Yukarıdan tekrar etmek gerekirse, Richard Henry Lee söylediğinde doğru konuştu; "Devredilen toprakların ABD'ye devredilmesine ilişkin şartların, Kongre'ye bu toprakları herhangi bir amaçla elden çıkarma yetkisini vermediği, ancak tüm toprakların tam ve adil bir şekilde satışı yoluyla kamunun borçlarını ödeme yetkisi verdiği şu anda gözlemlendi."¹⁷⁸

Mülkiyet Şartının Yargı İnşasına İlişkin “Aykırlık”ın Kökeni Ve Sonrası

Bölgesel ve kamu arazileriyle ilgili olarak federal tröstün kaynağı ve niteliğini açıklayan en son mahkeme davası, “Kleppe v. New Mexico, 426 U.S. 529 (1976)” davasıdır. Bu davanın bu güveni nasıl yanlış yorumladığı hakkında çok şey söylenebilir. Bununla birlikte, konuyu kısaltmak adına, davadaki diktadan sadece bir satır, “Mülkiyet Maddesinin” adli yorumunda var olan "çelişkiyi" göstermek için yeterli olacaktır. Kleppe, bu hiçbir şüpheye mahal vermeksizin, doğrudan "Birleşik Devletler Topraklarını yönetmenin temelini sağlayan Mülkiyet Maddesidir, ..." ifadesini kullanır.

Kleppe, bu beyan için, “Hooven & Allison Co. v. Evatt, 324 U.S. 652 (1945)” ile başlayan ve “Sere v. Pitot, 10 U.S. 332 (1810)” ile biten altı mahkeme davası listesine atıfta bulunur. Mülkiyet maddesinin adli yapısındaki “çelişkinin” kaynağı, Orleans topraklarında ortaya çıkan Sere - Pitot davasıdır. Baş Yargıç John Marshall (1755 - 1835) Sere, v. Pitot davasında şunları belirtmiştir:

“Bir bölgeyi yönetme ve yasama yetkisi, toprak edinme ve elinde tutma hakkının kaçınılmaz sonucudur. Bu pozisyona itiraz edilebilir mi? Birleşik Devletler anayasası "kongrenin Birleşik Devletler'e ait topraklar veya diğer mülkler üzerinde tasarrufta bulunma ve bunlarla ilgili tüm gerekli kural ve düzenlemeleri yapma yetkisine sahip olacağını" [Mülkiyet Maddesi] ilan etmiştir. Buna göre, Kongre'nin Orleans bölgesini yönetme ve yasama konusunda mutlak ve tartışmasız yetkiye sahip olduğunu ve bu yetkiyi kullandığını görüyoruz."¹⁷⁹

Sonuç

Eyaletlerdeki kamu arazileri üzerindeki federal belediye yargı yetkisi, Anayasa kapsamında yetki verilmeyen bir yetkidir. Bununla birlikte, belirli bir eyaletteki kamu

¹⁷⁸ Richard Henry Lee'den George Washington'a, 27 Şubat 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt 22, s. 224.

¹⁷⁹ Sere - Pitot, 10 ABD 332 (1810).

arazileri üzerindeki federal belediye yargı yetkisi, o eyalet ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki karşılıklı rıza ile yetkilendirilebilir. Karşılıklı rızanın yokluğunda, bu yetkinin Kongre tarafından kullanılması, en yüksek erdemlerinden biri olarak hukuka saygıyı ve Anayasasını "Yüce Kanun" olarak öneren bir ulusa hakarettir. Anayasal Mülkiyet Maddesi uyarınca Kongre'ye devredilen tekil yetki, federal bölgesel ve kamu arazilerini "gerekli tüm kural ve düzenlemelere" göre "elden çıkarmaktır". Bu hiçbir şekilde yasama yetkisinin delegasyonu değildir, çok daha az "sınırsız" yasama yetkisi değildir. Bu maddede herhangi bir sınırlama bulunmaması halinde, hangi kuralların ve düzenlemelerin elden çıkarma amacıyla "gerekli" olduğunu belirlemek Kongre'ye verilen geniş takdir yetkisindedir.

Ortak mülkiyet yetkilerinin bir delegasyonu olarak, Mülkiyet şartlarının Anayasa'nın yasama maddesi olan I. Maddesinde değil, devletin IV. Şu anda eyaletlerde kamu arazisi olarak yer alan bölgesel topraklar üzerindeki federal gücün şu anda hakim olan hukuki yorumu, bu eyaletlerin anayasal olarak hak sahibi oldukları orijinal eyaletlerle egemenlik eşitliğini reddediyor. Buna göre, bu yaygın yorum, Yapıcılar tarafından tasarlanan ve eyaletler tarafından onaylanan federal "ikili egemenlik" yapımıza yıkıcı bir darbe indirmektedir. Bu bizim zamanımız. Hukukun üstünlüğü adına yanlışlığı düzeltmek ve aksi yargı görüşüne rağmen yürürlükteki kanun olarak kalan özgün tasarımı eski haline getirmek bizim görevimizdir.

Kaynaklar

- Kıta Kongresi Dergileri, 25 Nisan 1787, s. 239.
1 Stat ile. 549, bölüm. 28 (7 Nisan 1798).
1 Stat'ta. 123, bölüm. 14 Ekim'de (26 Mayıs 1790).
16 Ma. Jur. 2d 177, 178) State - Sutton, 63 Dakika 147, 65 NW 262, 30 L.R.A. 630. 459.
1780 Kıta Kongresi ve ayrıca 1787 Anayasa Konvansiyonu üyeleri: Connecticut: Oliver Ellsworth, Roger Sherman Georgia: William Az Maryland: Aziz Thomas Jenifer'li Daniel Massachusetts: Elbridge Gerry New Jersey: William C. Houston Pensilvanya: George Clymer, Jared Ingersoll Virjinya: James Madison.
2 Stat ile. 322, bölüm. 23 (2 Mart 1805).
ABD - Bevans, 16 ABD 336 (1818).
Amerika Birleşik Devletleri - Teksas, 339 U.S. 707 (1950).
Konfederasyon Kongresi Başkanı 30 Kasım 1784 - 6 Kasım 1785; Anayasaya göre ABD Senatosu üyesi.
Berger, R. (1987). Federalizm - Kurucular Tasarımı, Norman ve Londra, Oklahoma Üniversitesi Yayınları. P. 59, n57.
Bill Howell, "The Forgotten Linchpin In The Case For Statehood Equality, An Analysis of The Northwest Ordinance of 1787 with Respect to Federally Controlled Lands" January 2019, 2nd Edition, Utah 2019.
Butte City Water Co. - Baker, 196 U.S. 119 (1905).
Carter - Carter Coal Co., 298 ABD 238 (1936).
Coyle - Smith, 221 ABD 559 (1911).
Dergiler Kıta Kongresi, 1774-1789 Salı, 10 Ekim 1780.
Downes - Bidwell, 182 ABD 244 (1901).
Downes v. Bidwell, 182 U.S. 244 (1901), Hepburn v. Ellzey, 1805
Downes v. Bidwell, 182 U.S. 244 (1901), Hepburn v. Ellzey, 1805'e atıfta bulunarak.

INTERNATIONAL JOURNAL OF EASTERN MEDITERRANEAN STUDIES
REFEREED JOURNAL
ISSN NO: 2980-2350
VOL: 1, ISSUE: 2, 05 AUGUST 2023, ANTIOCHIA SPECIAL ISSUE

- E. Baynard, Kamu Arazisi Hukuku ve Usulü, 1.1, 2, 1986.
Fletcher - Peck, 10 ABD 87 (1810).
Fletcher - Peck, 10 ABD 87 (1810).
Hall, Kermit L., ed. şef (1992). Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesine Oxford Companion. New York: Oxford University Press, s. 600.
Harcourt - Gaillard, 25 ABD 523 (1827).
James Madison, Federal Meclisteki Tartışmalar Üzerine Notlar Sözleşme, 18 Ağustos 1787.
Kıta Kongresi Dergileri, 1774 - 1789, cilt. 14, 21 Mayıs 1779, s. 620.
Kıta Kongresi Dergileri, 1774 - 1789, cilt. 14, 21 Mayıs 1779, s. 620.
Madison, 15 Ocak 1788 tarihli Federalist Makale No 38. yetki.
Madison, 30 Ağustos 1787 tarihli 1787 Federal Konvansiyonundaki Münazara Notları.
Madison. Federalist Makale No. 40, 18 Ocak 1788.
Orijinal El Yazması Kaynaklarından George Washington'un Yazıları, 1745-1799. John C. Fitzpatrick, Editör.-- cilt. 32, Amerika Birleşik Devletleri, 9 Kasım 1792.
Öykü J., Amerika Birleşik Devletleri Anayasası Üzerine Yorumlar (1833). cilt III, Böl. XXXI, sn. 1317.
Pensilvanya Valisi Morris. 30 Ağustos 1787. Madison, Federal Konvansiyondaki Tartışmalar Üzerine Notlar.
Pollard - Hagan 45 U.S. 212 (1845). Ayrıca, referans Shively - Bowlby, s. 13.
Pollard - Hagan, 44 ABD 212 (1845)
Pollard - Hagan, 44 ABD 212 (1845).
Pollard - Kibbe, Jan. Term, (1840).
Richard Henry Lee'den Francis Lightfoot Lee'ye, 14 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 354, n2.
Richard Henry Lee'den George Washington'a, 15 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 357.
Richard Henry Lee'den George Washington'a, 15 Temmuz 1787. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 24, s. 357.
Richard Henry Lee'den George Washington'a, 18 Nisan 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt. 22, s. 345-346.
Richard Henry Lee'den George Washington'a, 27 Şubat 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, Cilt. 22, s. 224.
Richard Henry Lee'den George Washington'a, 27 Şubat 1785. Kongre Delegelerinin Mektupları, cilt 22, s. 224.
Richard Henry Lee'nin Biyografisi (1732 – 1794): Üye 1. ve 2.
Scott v. Sandford, 60 U.S. 393 (1856) atıf Madison, Federalist Paper No. 39.
Sere - Pitot, 10 ABD 332 (1810).
Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).
Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).
Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).
Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894).
Shively - Bowlby, 152 ABD 1 (1894). ayrıca ref. son not 2.
United States - Classic, 313 U.S. 299 (1941).